

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 20/10/2021

Αριθμός απόφασης: 3140

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. α' και β' και παρ. 5 περ. α' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

ε. Της παρ. 1 της υπ' αριθμ. Α.1241/29.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

στ. Της παρ. 1 εδ. β' της υπ' αριθμ. Α.1049/5.3.2021 (ΦΕΚ Β' 984/12.3.2021) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 22.7.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Ψυχικού Αττικής, κατοίκου οδός αριθμός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ.

...../2020 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 22.7.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ./2020 απάντησή του ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ./2020 αίτηση του προσφεύγοντος, αποφαινόμενος ότι ο προσφεύγων θεωρείται προσωπικώς και αλληλεγγύως υπεύθυνος με την εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από α) ΦΠΑ οικονομικών ετών 1993-1999, β) πρόστιμα ΦΠΑ οικονομικών ετών 1993-1997, γ) φόρο εισοδήματος οικονομικών ετών 1999-2000 και 2004 και φόρο εισοδήματος και τέλος επιτηδεύματος οικονομικού έτους 2012 και δ) πρόστιμα ΚΒΣ οικονομικών ετών 1998-1999 και 2005, δεδομένου ότι είχε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου της κατά τις περιόδους, στις οποίες οι οφειλές αυτές ανάγονται (1993-24.5.2004), ενώ εξάλλου δεν προσκόμισε κανένα ουσιώδες στοιχείο που να αποδεικνύει την έλλειψη υπαιτιότητάς του για τη μη καταβολή/απόδοσή τους στο Δημόσιο.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ./2020 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους λόγους:

- 1.) Έλλειψη αιτιολογίας.
- 2.) Παραβίαση της αρχής της δικαστικής προστασίας.
- 3.) Ακυρότητα ταμειακών βεβαιώσεων και παραγραφή του Δημοσίου για επιβολή φόρου.
- 4.) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να αξιώσει τους επίδικους φόρους από τον ίδιο, αλλά και από το νομικό πρόσωπο.

Στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.6.2021 έγγραφο. Επ' αυτού η Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών μας απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ./2021 έγγραφο. Εν συνεχεία, η Υπηρεσία μας απέστειλε στη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/24.9.2021 έγγραφο και επ' αυτού η Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών μας απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ./2021 έγγραφο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν **μετά** την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 34 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «1. Τα

πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, **διευθύνοντες σύμβουλοι**, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που **ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου** ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. [...]. 4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 5. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν **από τη δημοσίευση του παρόντος** και εφαρμόζονται **και για οφειλές**, οι οποίες **έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος** σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις,

που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. **Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση** στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών **μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020**. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν.4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 34 ν. 4646/2019: «Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια **εύλογη ισορροπία** ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ). **Η μέχρι σήμερα** ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις αλλά **επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω** στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, **ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή** στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή. Συνεπώς, **η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση** και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Για τον λόγο αυτόν η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Αν οι οφειλές της περίπτωσης β' διαπιστώνονται μετά από

έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. [...]. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά. Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί **κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης** και υπό **μάλλον επιεικέστερη** εκδοχή. Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από τον Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 29.7.2020 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής: «...Α.- ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι στις 22-06-2020 παρέλαβε συστημένη αρνητική απάντηση με αριθ. πρωτ./2020 από την Υπηρεσία μας επί αίτησής του με αριθ. πρωτ./2020, με την οποία ζητούσε να αναγνωρισθεί ότι δεν είχε αλληλέγγυα ευθύνη με την εταιρεία «.....» με ΑΦΜ για τα αναλυτικώς αναφερόμενα χρέη στην παραπάνω απάντησή μας με την αιτιολογία ότι ουδεμία σχέση είχε με τη δημιουργία τους, καθώς προέρχονται δήθεν από άκυρο και παράνομο εξωλογιστικό προσδιορισμό και δε συνέτρεχε το στοιχείο της υπαιτιότητάς του επ' αυτών. Η Υπηρεσίας μας, στη συνέχεια, του απάντησε αρνητικά με την προαναφερόμενη απάντηση για τον λόγο ότι τα βεβαιωθέντα στο πρόσωπό του ποσά ανάγονται σε περίοδο που πράγματι συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις του άρθρ. 34 παρ. 1 Ν. 4646/2019. Κατά της απάντησής μας αυτής υπέβαλε, τέλος, την υπό κρίση προσφυγή, αιτούμενος την ακύρωσή της και την απαλλαγή του από την αλληλέγγυα ευθύνη του με την ανωτέρω εταιρεία ελλείψει υποτίθεται υπαιτιότητάς του για τα επίδικα χρέη κατά τις εν λόγω διατάξεις. Β.- Επί των λόγων της προσφυγής επαγόμεθα τα ακόλουθα: 1.- Βάσει του άρθρου 34 του ν.4646/2019 [...]. 2.- Ο προσφεύγων έφερε την ιδιότητα του **διευθύνοντος συμβούλου** της επίμαχης εταιρείας **από το 1993 έως τη λύση της το 2004**, όπως σαφώς αποδεικνύεται από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα με την παρούσα ΦΕΚ Τεύχη Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και δη: -στις 28-04-1994 υπέγραψε ιδιοχέρως τον Ισολογισμό της 31^{ης} Δεκεμβρίου 1993 8^{ης} εταιρικής χρήσης 01-01

έως 31-12-1993 της παραπάνω εταιρείας (ΦΕΚ/1994), -το αυτό δε και για τον Ισολογισμό της 31^{ης} Δεκεμβρίου 1994 – 9^{ης} εταιρικής χρήσης 01-01 έως 31-12-1994 (ΦΕΚ 2819/1995), -εκλέχθηκε στις **30-06-1996 Αντιπρόεδρος, παραμένοντας διευθύνων σύμβουλος**, με πενταετή θητεία και **ρητό δικαίωμα εκπροσώπησης** της εταιρείας μεμονωμένα και ως προς όλες τις προς τρίτους σχέσεις σύμφωνα με το από 30-06-1996 Πρακτικό της Γ.Σ. νομίμως καταχωρισθέντος στις 08-10-1996 στο Μητρώο Α.Ε. της Νομαρχίας Αθηνών (ΦΕΚ/1996), -στις 17-02-1997 επαναπροσδιορίστηκαν στον προσφεύγοντα οι ίδιες παραπάνω αρμοδιότητες ως **Αντιπρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος** λόγω παραίτησης 2 μελών με το από 17-02-1997 Πρακτικό του ΔΣ νομίμως καταχωρισθέντος στις 04-03-1997 στο Μητρώο ΑΕ της Νομαρχίας Αθηνών (ΦΕΚ/1997), -το αυτό δε και στις 13-05-1997 με το από 13-05-1997 Πρακτικό του ΔΣ, νομίμως καταχωρισθέντος στις 27-05-1997 στο Μητρώο Α.Ε. της Νομαρχίας Αθηνών, ενώ του εκχωρήθηκε και το **ρητό δικαίωμα ξεχωριστής του υπογραφής** υπό την εταιρική επωνυμία (ΦΕΚ/1997), -στις 30-06-1997 απέκτησε την ιδιότητα του **Προέδρου** της εταιρείας με το από 30-06-1997 Πρακτικό της ΓΣ, νομίμως καταχωρισθέντος στις 09-09-1997 στο Μητρώο Α.Ε. της Νομαρχίας Αθηνών, ενώ του εκχωρήθηκε, πλέον, αποκλειστικά το **δικαίωμα να υπογράφει μόνος υπό την εταιρική επωνυμία** (ΦΕΚ/1997), -στις **24-05-2004** ανακλήθηκε η άδεια σύστασης και έγκρισης του Καταστατικού της επίμαχης εταιρείας με την υπ' αριθ./2004 απόφαση του Μητρώου Α.Ε. της Νομαρχίας Αθηνών (ΦΕΚ/2004) **χωρίς όμως να τεθεί σε καθεστώς εκκαθάρισης**. Αναντίρρητα προκύπτει, λοιπόν, από τα ως άνω διηληφθέντα ότι πληρούνται, εν πρώτοις, οι προϋποθέσεις των παραπάνω διατάξεων του άρθρ. 34 Ν. 4646/2019, φέροντας ο προσφεύγων την ιδιότητα του **Προέδρου ή του Αντιπροέδρου και διευθύνοντος συμβούλου** την επίμαχη περίοδο **από το 1993 έως το 2004** αλλά και αργότερα. 3α.- Οι εν λόγω προϋποθέσεις, όμως, πληρούνται και για τον λόγο ότι ο προσφεύγων **δεν αποδεικνύει** με συγκεκριμένα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία τη μη συνδρομή της με αριθ. γ' παρ. 1 άρθρ. 34 Ν. 4646/2019 προϋπόθεσης περί έλλειψης υπαιτιότητάς του παρά μόνο παραθέτει **αόριστους** και αναπόδεικτους ισχυρισμούς στις σελ. 2 έως 4 της υπό κρίση προσφυγής αλλά και αναληθείς ότι δήθεν κατά τον χρόνο που εκδόθηκαν οι καταλογιστικές πράξεις και πραγματοποιήθηκε ο επίδικος φορολογικός έλεγχος η εταιρεία δεν είχε διοίκηση, ουδείς είχε μεριμνήσει να διορίσει διοίκηση και είχε ανακληθεί η άδεια λειτουργίας της. Παρόλα ταύτα, όπως προεκτέθηκε αναλυτικά παραπάνω, εμφανώς αποδεικνύεται ότι η εταιρεία είχε επικεφαλής στη Διοίκηση, μεταξύ άλλων, και τον ίδιο τον προσφεύγοντα ολόκληρη την επίδικη **περίοδο δημιουργίας των καταλογισθέντων εταιρικών χρεών, από το 1993 έως το 2004 αλλά και αργότερα**, είτε ως διευθύνοντα σύμβουλο είτε κατόπιν ως Αντιπρόεδρο και Πρόεδρο με εξουσία εκπροσώπησης και δικαίωμα υπογραφής υπό την εταιρική επωνυμία, ενώ λύθηκε αυτή μόλις στις 24-05-2004. 3β.- Περαιτέρω, υπό τις διατάξεις του Κ.Ν. 2190/1920 (ΦΕΚ Α' 37/1963) περί Ανωνύμων Εταιρειών άρθρ. 47 επόμ., όπως ίσχυαν πριν την κατάργησή τους: -η λύση του νομικού προσώπου καθ' οιονδήποτε νόμιμο λόγο δεν συνεπαγόταν, εκ των ων ουκ άνευ, την παύση της νομικής του προσωπικότητας, καθότι αυτό συνέχιζε να υφίσταται, υπεισερχόμενο, απλώς, σε καθεστώς εκκαθάρισης και μέχρι η εκκαθάριση αυτή να ολοκληρωνόταν και να διαγραφόταν, στη συνέχεια, η εταιρεία από το Μητρώο Α.Ε., -ενώ τη διαδικασία της εκκαθάρισης είχε τη δυνατότητα να εκκινήσει και η ίδια η εταιρεία, χωρίς να δεσμεύεται να αναμένει ενέργειες άλλων προσώπων, π.χ. της Φορολογικής Διοίκησης, όπως

επικαλείται ο προσφεύγων στο δικόγραφο του στη σελ. 3, με τον διορισμό των εκκαθαριστών να συνεπαγόταν αυτοδικαίως την παύση της εξουσίας του διοικητικού συμβουλίου. Συνεπώς, από τον συνδυασμό των παραπάνω με σαφήνεια εξάγεται το συμπέρασμα ότι **η εν λόγω εταιρεία συνέχιζε να υφίσταται νομικά και μετά τη λύση της το 2004 και μέχρι την ολοκλήρωση του σταδίου της εκκαθάρισης** και της οριστικής διαγραφής της, στο οποίο, όμως, στάδιο ουδέποτε εισήλθε, όπως και ο ίδιος ο προσφεύγων ομολογεί στη σελ. 3 της υπό κρίση προσφυγής. Εξάλλου, η διαπίστωση αυτή επαληθεύεται και από τον διενεργηθέντα επί τούτω έλεγχο της Υπηρεσίας μας στα τηρούμενα στοιχεία του συστήματός μας, όπου η κατάσταση της παραπάνω επιχείρησης διαφαίνεται ακόμα **ενεργή**. Κατ' επέκταση, αυτή υφίσταται μέχρι σήμερα, χωρίς να έχει οριστικά διαγραφεί, με τα μέλη του Δ.Σ. της (**άρα και ο ίδιος ο προσφεύγων**) να μην έχουν απωλέσει, ως εκ τούτου, την ιδιότητά τους, απορριπτομένων ως νόμω και ουσία αβάσιμων των αντίθετων ισχυρισμών του προσφεύγοντος. 3γ.- Επιπλέον, προκειμένου να αποδείξει τη δήθεν έλλειψη υπαιτιότητάς του για τις καταλογισθείσες εταιρικές πράξεις και παραβίαση της αρχής της δικαστικής προστασίας, επικαλείται τις εκδοθείσες στο πρόσωπό του αθωωτικές αποφάσεις των ποινικών Δικαστηρίων επί του αδικήματος της μη καταβολής των επίδικων χρεών, ισχυριζόμενος μάλιστα όλως αορίστως ότι αυτές είναι δεσμευτικές για τις Υπηρεσίες μας και τα Διοικητικά Δικαστήρια. Επισημαίνουμε, όμως, ότι, η αστική και η ποινική ευθύνη φυσικών προσώπων απορρέουσες από καταλογισθέντα χρέη σε συνδεόμενες με αυτά τα πρόσωπα εταιρείες έχουν **διαφορετική νομοθετική αντιμετώπιση και ρύθμιση**, καθόσον, σύμφωνα με την αιτιολογική του έκθεσης, ο Ν.4646/2019 αναφέρεται μόνο στην αλληλέγγυα αστική ευθύνη των προσώπων που διετέλεσαν σε επιτελική διοικητική θέση του νομικού προσώπου για την **πληρωμή φόρων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του και δεν έχει εφαρμογή για την ποινική ευθύνη, η οποία ρυθμίζεται ειδικότερα στο άρθρ. 25 Ν. 1892/1990** (ΦΕΚ Α' 43/1990) «...Ποινικό αδίκημα μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους...», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. 4.- Σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΣτΕ, αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου αναγκαστικής εκτέλεσεως κατά των αλληλεγγύως υπευθύνων προσώπων για τα χρέη νομικού προσώπου συνιστά η προηγουμένη έκδοση και νόμιμη κοινοποίηση προς αυτούς της **ατομικής ειδοποίησεως** που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ΚΕΔΕ (ΦΕΚ Α' 90/1974), η παράλειψη της οποίας καθιστά άκυρη τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου αναγκαστικής εκτέλεσεως (1552/2017, 3652/2012 κ.ά. ΣΤΕ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ). Με σαφήνεια προκύπτει, λοιπόν, ότι σε περίπτωση διαπίστωσης έλλειψης ή μη νόμιμης κοινοποίησης της ατομικής ειδοποίησης των βεβαιωθέντων χρεών του άρθρ. 4 ΚΕΔΕ επέρχεται η ακύρωση οποιουδήποτε τυχόν ληφθέντος μέτρου αναγκαστικής εκτέλεσης αλλά **επουδενί η απαλλαγή** του προσώπου από τη συνδεόμενη με αυτά τα χρέη αλληλέγγυα ευθύνη, πολλώ δε μάλλον «...η άμεση παραγραφή του δικαιώματος του δημοσίου να επιβάλει τους συγκεκριμένους φόρους...», όπως επί λέξει νόμω και ουσία αβάσιμα υποστηρίζει ο προσφεύγων στη σελ. 4 του δικογράφου. Άλλωστε, η προσκομιζόμενη από τον ίδιο τον προσφεύγοντα απόφαση του ΔΠΑ 11940/2019, εκδοθείσα μετά την άσκηση ανακοπής κατά των σε αυτήν προσβαλλόμενων ληφθέντων μέτρων της Φορολογικής Διοίκησης στα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης για την ικανοποίηση απαιτήσεων της εναντίον του, αναφέρει στο διατακτικό της επί λέξει «...ακυρώνει το προσβαλλόμενο κατασχετήριο έγγραφο...» και σε καμία περίπτωση την αστική ευθύνη του. 5.- Από το συνδυασμό των διατάξεων του Ν. 1882/1990 άρθρ. 25 παρ. 7, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει

σήμερα «...Η υποβολή αίτησης ποινικής δίωξης αναστέλλει την παραγραφή του χρέους, για το οποίο υποβλήθηκε, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση. Ο χρόνος παραγραφής του χρέους δεν συμπληρώνεται πριν την πάροδο ενός έτους από τη λήξη της αναστολής...» και της ΠΟΛ 1154/2016 περί συστηματικής παρουσίασης των διατάξεων παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου των Ν. 4270/2014, Ν. 4174/2013, Ν. 2362/1995, Ν.Δ. 321/1969 και άλλων νομοθετημάτων, οι οποίες (διατάξεις) εφαρμόζονται επί απαιτήσεων που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του καθενός νόμου από αυτούς, ορίζεται ειδικότερα ο χρόνος αναστολής ή διακοπής της παραγραφής τους, μεταξύ άλλων και για το είδος των επίδικων καταλογισθέντων με την προσβαλλόμενη χρεών. Έχοντας λάβει, στη συνέχεια, η Υπηρεσία μας νομίμως σειρά μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης από τη βεβαίωση των επίδικων χρεών έχει ανασταλεί η παραγραφή τους, χωρίς να έχει αυτή ακόμα συμπληρωθεί. Προς επίρρωση τούτων αναφέρουμε ότι εκ της τελεσίδικης υπ' αριθ./2020 απόφασης του ΕΑ, που ο ίδιος ο προσφεύγων προσκομίζει, εκδοθείσας στις 06-03-2020 επί της ασκηθείσας κατά του ποινικής δίωξης της Υπηρεσίας μας για τα αποδιδόμενα σε αυτόν χρέη, τα οποία εμπεριέχονται στην προσβαλλόμενη απάντησή μας, η αναστολή παραγραφής των εν λόγω χρεών συμπληρώνεται στις 07-03-2021. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, αναμένεται η έκδοση σχετικής εγκυκλίου από τη Φορολογική Διοίκηση για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του νόμου 4646/19. Επειδή, κάθε Δ.Ο.Υ. διαχειρίζεται τα δικά της χρέη, για τα οποία και μόνο μπορεί να προβεί στη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, σε βάρος τόσο του νομικού προσώπου όσο και των αλληλεγγύως υπεύθυνων φυσικών προσώπων. Επειδή, από τα αναλυτικώς παραπάνω αναφερόμενα ΦΕΚ αναμφίβολα προκύπτει ότι ο προσφεύγων έφερε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου της επίμαχης εταιρείας από το 1993 έως τη λύση της το 2004 αλλά και αργότερα, καθόσον, όπως αποδείχθηκε παραπάνω στην παρούσα, η εταιρεία υφίσταται μέχρι και σήμερα, χωρίς να έχει οριστικά διαγραφεί και χωρίς να έχει απωλέσει ο προσφεύγων τις επίμαχες ιδιότητες, αφού δεν έχουν διοριστεί ακόμα εκκαθαριστές. Επειδή, η αστική και η ποινική ευθύνη φυσικών προσώπων απορρέουσες από καταλογισθέντα χρέη σε συνδεόμενες με αυτά τα πρόσωπα εταιρείες έχουν διαφορετική νομοθετική αντιμετώπιση και ρύθμιση. Επειδή, η δικαστική ακύρωση ενός αναγκαστικού μέτρου εκτέλεσης κατά προσώπου δε συνεπάγεται και την απαλλαγή της ευθύνης του για τα αποδιδόμενα σε αυτόν χρέη. Επειδή, δεν έχει μέχρι σήμερα συμπληρωθεί η παραγραφή των επίδικων απαιτήσεων του Δημοσίου. Επειδή, όλα τα χρέη που αναγράφηκαν στην προσβαλλόμενη απορριπτική απάντηση της Υπηρεσίας μας αφορούν και σε είδος αλλά και σε χρονική περίοδο την αστική ευθύνη του προσφεύγοντος βάσει των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 4646/19 και είναι τα κάτωθι:

Α.Τ.Β.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΦΟΡΟΣ	ΑΠΑΙΤΗΤΟ ΠΟΣΟ
.....	28/05/2004	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (ΟΙΚ.2004)	9.393,72
.....	28/05/2004	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (ΟΙΚ.2004))	109.367,29
.....	28/05/2004	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (ΟΙΚ.2004)	47.403,39
.....	02/07/2004	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. (ΟΙΚ.1997)	1.256,95

.....	02/07/2004	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. (ΟΙΚ.1996)	356,28
.....	02/07/2004	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. (ΟΙΚ.1995)	356,28
.....	02/07/2004	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. (ΟΙΚ.1994)	356,28
.....	02/07/2004	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. (ΟΙΚ.1993)	356,28
.....	02/07/2004	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1997)	282.024,27
.....	02/07/2004	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1996)	9.894,58
.....	02/07/2004	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1995)	99.922,91
.....	02/07/2004	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1994)	59.037,86
.....	02/07/2004	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1993)	19.818,67
.....	24/05/2005	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. (ΟΙΚ.1998)	7.343,78
.....	24/05/2005	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. (ΟΙΚ.1999)	7.389,36
.....	24/05/2005	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. (ΟΙΚ.2005)	4.926,23
.....	16/06/2005	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1999)	144.983,35
.....	16/06/2005	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.2000)	30.511,08
.....	08/08/2005	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1998)	246.712,27
.....	08/08/2005	Φ.Π.Α. ΠΡΟΣΦΥΓΗ (ΟΙΚ.1999)	57.272,48
.....	06/04/2011	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1993)	32.817,97
.....	06/04/2011	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1994)	97.757,47
.....	06/04/2011	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1995)	165.463,77
.....	06/04/2011	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1996)	16.384,62
.....	06/04/2011	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1997)	467.007,97
.....	23/01/2012	Φ.Π.Α ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1999)	370.829,06

.....	28/11/2017	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΟΙΚ.1999)	733.425,80
.....	30/08/2013	ΕΙΣΦΟΡΕΣ & ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ (ΟΙΚ.2012)	903,00

Ως εκ τούτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι ορθά η Υπηρεσία μας απέρριψε τη με αριθ. πρωτ./2020 αίτηση του προσφεύγοντος και προσδιόρισε την αλληλέγγυα ευθύνη του σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4646/2019 για τα παραπάνω χρέη της εταιρείας [...].»

Επειδή, από την υπ' αριθμ./2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων προκύπτει σαφώς ότι ο προσφεύγων κηρύχθηκε αθώος για τη μη καταβολή των χρεών, στα οποία αφορούσε η σχετική ασκηθείσα ποινική δίωξη εναντίον του, για μεν τα έξι (6) εξ αυτών, που ήταν φορολογικής φύσης, μόνο και μόνο για το λόγο ότι η ποινική δίωξη ασκήθηκε εναντίον του βάσει των διατάξεων του άρθρου 25 ν. 1882/1990 και όχι βάσει των διατάξεων του άρθρου 66 ν. 4174/2013, όπως θα ήταν το ορθό, για τα υπόλοιπα δε δύο (2), που ήταν μη φορολογικής φύσης, για το λόγο ότι αυτά δεν υπερέβαιναν το ποσό της ποινικής πρόβλεψης (100.000,00 €). Από αυτό συνάγεται ότι με την εν λόγω απόφαση κατά κανένα τρόπο δεν κρίθηκε στην ουσία της η ποινική μεταχείριση του προσφεύγοντος για το αποδιδόμενο σε αυτόν αδίκημα της μη καταβολής των κρίσιμων φορολογικών χρεών, αλλά μόνο το ότι πάντως η ποινική μεταχείρισή του με τις διατάξεις του άρθρου 25 ν. 1882/1990 ήταν εσφαλμένη, δεν κρίθηκε δηλαδή η τυχόν ποινική μεταχείρισή του με τις εφαρμοστέες διατάξεις του άρθρου 66 ν. 4174/2013.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν προσκομίζει το πλήρες κείμενο της επικαλούμενης από αυτόν υπ' αριθμ./2011 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, που δίκασε την έφεσή του κατά της υπ' αριθμ./2006 απόφασης του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, ώστε να μπορεί να διαπιστωθεί με ακρίβεια για ποιο/-ους λόγο/-ους κηρύχθηκε αθώος για το αποδιδόμενο σε αυτόν αδίκημα.

Επειδή, από την υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου προκύπτει σαφώς ότι με αυτήν κατά κανένα τρόπο δεν κρίθηκε στην ουσία της η στοιχειοθέτηση προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης του προσφεύγοντος για τη μη καταβολή των χρεών της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, αλλά απλώς το ότι αυτός δεν απέκτησε την ιδιότητα του οφειλέτη των εκεί αναφερόμενων χρεών λόγω μη κοινοποίησης σ' αυτόν της προβλεπόμενης από το άρθρο 4 παρ. 1 του ΚΕΔΕ ατομικής ειδοποίησης περί μη καταβολής χρεών.

Επειδή, στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.6.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «Κατόπιν της υπ' αριθμ. Ε.2173/2020 εγκυκλίου του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει» και της υπ' αριθμ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13.4.2021) κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013», οι οποίες εκδόθηκαν μετά την αποστολή των απόψεων της Υπηρεσίας σας επί της ως άνω σχετικής ενδικοφανούς προσφυγής, παρακαλούμε για την άμεση αποστολή συμπληρωματικών

αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας σας, κατά λόγο αρμοδιότητας, επί των προβαλλόμενων λόγων της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής για την αλληλέγγυα ευθύνη του υπόχρεου, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της ανωτέρω εγκυκλίου και της ανωτέρω κοινής απόφασης.»

Επειδή, σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου της Υπηρεσίας μας ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ./2021 έγγραφό του, σύμφωνα με το οποίο: «Αναφορικά με το ανωτέρω αναφερόμενο σχετικό έγγραφό σας, με το οποίο αιτείσθε την αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας μας επί των προβαλλόμενων διά της υπ' αριθ. πρωτ./22.7.2020 ενδικοφανούς προσφυγής λόγων του του (ΑΦΜ) κατόπιν εκδόσεως της με αριθ. Α.1082/2021 ΚΥΑ του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, σας ενημερώνουμε ότι ουδέν νεώτερο στοιχείο έχουμε να προσθέσουμε επί των ήδη λεχθέντων στο με αριθ. πρωτ./2020 έγγραφό μας.»

Επειδή, στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε περαιτέρω στη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/24.9.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «Στις συμπληρωματικές απόψεις της Υπηρεσίας σας που μας αποστέιλате με το παραπάνω σχετικό έγγραφό σας και αφορούν στη με αριθ. πρωτ./22.7.2020 ασκηθείσα ενδικοφανή προσφυγή του του (ΑΦΜ) διαπιστώθηκαν ελλείψεις και συγκεκριμένα ως προς την εφαρμογή της παρ. 10 της υπ' αριθμ. Ε.2173/2020 εγκυκλίου του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει», δεδομένου ότι σύμφωνα με την από 29.7.2020 έκθεση απόψεών σας και την υπ' αριθμ. πρωτ./2020 απάντησή σας μεταξύ των οφειλών της εταιρείας με την επωνυμία «.....», για τις οποίες θεωρείται ως αλληλεγγύως υπεύθυνος με την εν λόγω εταιρεία ο ως άνω υπόχρεος κατά τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, περιλαμβάνονται και οφειλές από πρόστιμα ΚΒΣ. Ως εκ τούτου, παρακαλούμε για την άμεση συμπλήρωση των ανωτέρω ελλείψεων και την εκ νέου αποστολή των σχετικών στοιχείων στην Υπηρεσία μας [...].»

Επειδή, σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου της Υπηρεσίας μας ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ./2021 έγγραφό του, σύμφωνα με το οποίο: «Αναφορικά με το ανωτέρω αναφερόμενο σχετικό έγγραφό σας, με το οποίο αιτείσθε την αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας μας επί των προβαλλόμενων διά της υπ' αριθ. πρωτ./22-7-2020 ενδικοφανούς προσφυγής λόγων του (ΑΦΜ) κατόπιν εκδόσεως της με αριθ. Ε.2173/2020 ερμηνευτικής περί αλληλέγγυας ευθύνης διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013 και της με αριθ. Α.1082/2021 ΚΥΑ του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, σας ενημερώνουμε ότι για τα ακόλουθα ΤΒ **δεν στοιχειοθετείται** αλληλέγγυα ευθύνη και εξαιρούνται από τον πίνακα χρεών του με αριθ. πρωτ./2020 εγγράφου μας.

.....	24/05/2205	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (οικ.1998)	7.343,78
.....	24/05/2205	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (οικ.1999)	7.389,36

.....	24/05/2205	ΠΡΟΣΤΙΜΟ Κ.Β.Σ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ (οικ.2005)	4.926,23
-------	------------	---	----------

Επειδή, η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τόσο τις υπ' αριθμ. πρωτ./2021 όσο και τις υπ' αριθμ. πρωτ./2021 συμπληρωματικές απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

τη μερική αποδοχή της από 22.7.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, και συγκεκριμένα:

α) την αποδοχή της αναφορικά με τα τρία (3) ως άνω αναφερόμενα χρέη από πρόστιμα ΚΒΣ της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, και

β) την απόρριψή της αναφορικά με τα λοιπά ως άνω αναφερόμενα χρέη της εταιρείας αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.